

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1979-1980

13 DECEMBRE 1979

**Proposition de loi modifiant la loi du 8 juillet 1976
organique des centres publics d'aide sociale**

 (Déposée par MM. R. Gillet et Payfa)

DEVELOPPEMENTS

En adoptant la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, le législateur a montré un grand élan de générosité vis-à-vis des plus diminués de nos concitoyens; il a surtout donné à ces CPAS les plus larges pouvoirs pour assurer leur mission.

Toutefois, l'abrogation de la loi du 10 mars 1925 sur les commissions d'assistance publique a fait disparaître certaines précautions prévues par cette loi en vue d'empêcher que les CAP agissent au détriment des droits individuels.

Ainsi on a laissé disparaître l'article 33 de la loi du 10 mars 1925 qui accordait aux praticiens de l'art de guérir installés dans la commune de l'indigent, la préférence pour prodiguer leurs soins.

Or, s'il est nécessaire que l'on vienne en aide à certaines personnes, il faut également leur laisser la liberté de choisir le praticien; il serait par exemple inhumain d'obliger un malade habitué à consulter un médecin déterminé, de se rendre à un service organisé dans un hôpital et de lui imposer un praticien qu'il ne connaît pas.

Si l'on peut accepter que le malade hospitalisé dans une institution médicale du CPAS soit soigné par les médecins attachés à cet établissement, il ne peut en être de même pour les malades non hospitalisés, ni surtout pour ceux qui sont recueillis dans les homes pour vieillards.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1979-1980

13 DECEMBER 1979

**Voorstel van wet tot wijziging van de wet van
8 juli 1976 betreffende de openbare centra
voor maatschappelijk welzijn**

 (Ingediend door de heren R. Gillet en Payfa)

TOELICHTING

De wetgever heeft de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn aangenomen in een opwelling van grote edelmoedigheid ten opzichte van onze zwakste medeburgers; hij heeft aan de OCMW's de ruimste bevoegdheden verleend om hun opdracht te kunnen vervullen.

Door de opheffing van de wet van 10 maart 1925 op de commissies van openbare onderstand zijn evenwel een aantal voorzorgen komen te vervallen die in de wet waren opgenomen om te voorkomen dat de COO's de individuele rechten zouden te na komen.

Zo verviel artikel 33 van de wet van 10 maart 1925 die aan de artsen gevestigd in de gemeente van de behoeftige, voorrang verleende om geneeskundige verzorging te verstrekken.

Al is het noodzakelijk sommige personen te hulp te komen, toch moeten dezen hun geneesheer zelf vrij kunnen kiezen. Het zou bijvoorbeeld onmenselijk zijn een zieke die gewoon is een bepaalde dokter te raadplegen, te verplichten zich naar een dienst in een ziekenhuis te begeven en hem een dokter op te dringen die hij niet kent.

Men kan wel aannemen dat een zieke, opgenomen in een medische inrichting van het OCMW, verzorgd wordt door de geneeskundigen van die instelling, maar dat mag niet gelden voor niet-opgenomen zieken en vooral niet voor hen die in een bejaardentehuis verblijven.

Il ne faut pas oublier que la plupart des bénéficiaires des CPAS sont des assurés sociaux et que l'article 60 de la loi du 8 juillet 1976 invite le CPAS à affilier les personnes aidées à des institutions de prévoyance, c'est-à-dire aux mutuelles de leur choix.

En vertu de la loi du 9 août 1963 sur l'assurance maladie-invalidité, les bénéficiaires jouissent du libre choix du médecin et du pharmacien et des autres prestataires de soins.

Il est inadmissible que par des réglementations arbitraires, les CPAS contraignent les bénéficiaires à recevoir les traitements d'un médecin qu'ils n'ont pu choisir ou les médicaments dans une officine à l'intérieur de l'hôpital alors qu'ils disposent d'un pharmacien à leur porte.

Il existe en ce domaine certaines situations abusives et certains CPAS ne craignent pas de signer des conventions avec certains praticiens en écartant arbitrairement les autres médecins, pharmaciens ou paramédicaux.

Il est en outre déraisonnable d'enlever aux malades indigents le droit de bénéficier du réseau bien organisé des médecins et des pharmaciens indépendants.

R. GILLET.

**

PROPOSITION DE LOI

Dans la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, il est inséré un article 61bis rédigé comme suit :

« Article 61bis. — Dans toute la mesure compatible avec l'intérêt des bénéficiaires, le centre respecte le libre choix du médecin, du pharmacien et des autres prestataires de soins.

En ce qui concerne les malades non hospitalisés, même s'ils sont hébergés dans des homes ou centres d'accueil, ils peuvent s'adresser librement à tous les praticiens visés au premier alinéa et qui sont installés sur le territoire du centre. Les conditions d'intervention de ces praticiens sont réglées par des conventions conclues entre le centre et les organisations les plus représentatives des médecins, pharmaciens, dentistes ou paramédicaux. »

R. GILLET.

M. PAYFA.

Men vergete niet dat de meeste rechthebbenden van de OCMW's sociaal verzekerd zijn en dat artikel 60 van de wet van 8 juli 1976 aan het OCMW voorschrijft de personen aan wie hulp wordt geboden, lid te maken van verzorgingsinstellingen, dit zijn ziekenfondsen, naar hun keuze.

Krachtens de wet van 9 augustus 1963 op de ziekte- en invaliditeitsverzekering mogen de rechthebbenden vrij hun dokter, apotheker en andere verstrekkers van verzorging kiezen.

Het is ontoelaatbaar dat de OCMW's door willekeurige regelingen de rechthebbenden verplichten om zich te laten verzorgen door een arts die zij niet hebben kunnen kiezen, of geneesmiddelen te kopen in de apotheek van het ziekenhuis, wanneer zij een apotheker in hun buurt kunnen vinden.

Op dat gebied heersen wantoestanden; sommige OCMW's deinzen er niet voor terug een overeenkomst aan te gaan met bepaalde artsen, apothekers of beoefenaars van paramedische beroepen en alzo de andere willekeurig uit te sluiten.

Bovendien is het onredelijk aan behoeftige zieken het recht te ontzeggen een beroep te doen op het goed georganiseerde net van onafhankelijke dokters en apothekers.

**

VOORSTEL VAN WET

In de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt een artikel 61bis ingevoegd, luidende :

« Artikel 61bis. — In zoverre het verenigbaar is met het belang van de rechthebbenden, eerbiedigt het centrum de vrije keuze van arts, apotheker en andere verstrekkers van verzorging.

De niet-opgenomen zieken mogen zich, ook wanneer zij in tehuizen of opvangcentra verblijven, vrij wenden tot alle beoefenaars van een beroep als bedoeld in het eerste lid, die binnen het gebied van het centrum gevestigd zijn. De voorwaarden waaronder dezen verzorging verstrekken worden geregeld in overeenkomsten tussen het centrum en de representatieve verenigingen van dokters, apothekers, tandartsen en paramedische beroepen. »